

Скарбничка

**ПОВОДЬСЯ
ЧЕСНО**

Марія Власюк

КУМЕДНА МАВПОЧКА 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

**ЗАЩИТНЫЕ
СТЕНЫ 5**

НЕОБЫЧНЫЙ АУКЦИОН 7

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

**ЮНИЙ
ДОСЛІДНИК 10**

Нарешті під'їхав тролейбус. Павлусь і Сергійко радісно схопилися з місць. Ще трохи, і вони б запізналися на свої заняття: Павлусь – у музичну школу, а його друг – на гурток аеропланування.

– Зайдемо через задні двері, там краще можна заховатися, – сказав Сергій.

– Від кого? – не зрозумів його друг.

– Як від кого? Від контролерів, кондуктора.

Зайшовши до тролейбуса, Сергійко спритно примостився в куточку біля дверей, Павлусь став поруч.

– Добре, що тут вільно, – радісно сказав Сергій, – сюди вони ніколи не доходять.

– А в тебе що, немає грошей на проїзд?

– Та є, мама завжди дає, але я краще куплю жувальні гумки, хочу назбирати колекцію наклейок.

Деякий час хлопці стояли мовчки, дивлячись у вікно. Тим часом людей у салоні поменшало.

– Ходімо сядемо, – запропонував Павлусь, – місця звільнилися.

– Та ти що?! – заперечив Сергій. – Там вони нас точно зловлять. Ось, до речі, і кондуктор. Я стану біля дверей, ніби маю виходити.

Коли жінка підійшла до хлопців, Павло показав їй проїзний, а Сергій буркнув: «Я вихожу». Схоже, вона вирішила його не чіпати й пішла назад. На наступній зупинці хлопці виходили.

– Фух, пронесло, – полегшено видихнув Сергій, коли вони вже йшли вулицею.

– Ти скажи батькам, хай тобі проїзний куплять, так дешевше буде, – запропонував Павлусь.

– Ні! Тоді вони не даватимуть грошей на проїзд. А за що я купуватиму жувальні гумки? Он, до речі, і кіоск. У сусідньому теж можна купити, але там продавець одного разу мені на здачу замість гривні десятку дала, то я вже там не купую, боюся, що вона згадає і скаже віддати.

Придбавши жувальні гумки, Сергій розгорнув одну, а потім ще одну й промовив:

– Шкода, такі наклейки в мене вже є, ну нічого, обміняю в хлопців. Зачекай, я заховав їх у рюкзак, бо мама завжди перевіряє кишені, шукає цигарки. Вона думає, що гроші, які вона дає мені на проїзд, я витрачаю на цигарки.

– А ти що, куриш? – перелякався Павлусь.

– Та ні, ти ж бачиш, я жувальні гумки купую.

Помітивши когось у натовпі, Сергій почав нервувати:

– Давай перейдемо на інший бік вулиці.

– Навіщо? Потім знову переходити дорожку, – не зрозумів його товариш.

– Там іде один мій знайомий, у якого я 2 гривні колись позичив.

– Слухай, Сергію, – не втримався Павлусь, – як ти можеш так жити?! Ти постійно когось боїшся: кондукторів, батьків, продавців, знайомих.

– А як можна не боятися? – щиро запитав Сергій.

– Та поведься чесно, і тобі нічого буде боятися.

Сергій замислився. Мовчки дійшовши до перехрестя, хлопці потисли один одному руки й розійшлися в різні боки, поспішаючи на заняття.

ЗАВЖДИ З БОГОМ

Якщо вночі недобре щось присниться,
Я більше не хвилююсь, не журюся.

Стаю спокійно на коліна

І Богові тихесенько молюся.

Бог чує всі наші прохання,

Він нас з любов'ю наставляє,

Вузькою стежкою веде на Небеса,

Бог любить всіх, про кожного все знає.

«З Тобою твердо по землі крокую,
З Тобою я радію й веселюся!»

Мені так добре з Богом і надійно,
Назад я вже не повернуся.

Василь Яренко

**З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ,
ЛЮБІ ДРУЗІ!**

ВІДЕОБЛОГЕР

3

6

**ЗАБУТА
ФЛЕЙТА**

11

**НЕ ХОДИ ЗА
БОЛЬШИНСТВОМ
НА ЗЛО**

КУМЕДНА МАВПОЧКА

Хелен Робінсон

Трапилося це в середині ХХ століття. Бенедито плів рікою Мearім у маленькому човні, відвідуючи прибережні селища й продаючи там Біблії та християнські книги. Подивившись на сонце, що хилилося до заходу, він зрозумів, що не встигне дістатися до наступного селища, перш ніж стемніє. «Доведеться мені заночувати тут», – подумав він.

Бенедито звернув до протоки, де знайшов гарне місце, щоб прив'язати свій човен. Після цього він узявся за приготування вечері. Раптом шматочки кори та листя почали падати просто в казанок, у якому він готував їжу. Коли чоловік підвів погляд, то помітив величезну гілку, що звисала над його головою. На гілці сиділа маленька мавпочка з великим хвостом. Вона з виском спробувала зістрибнути вниз і схопити капелюх Бенедито. Цієї ж

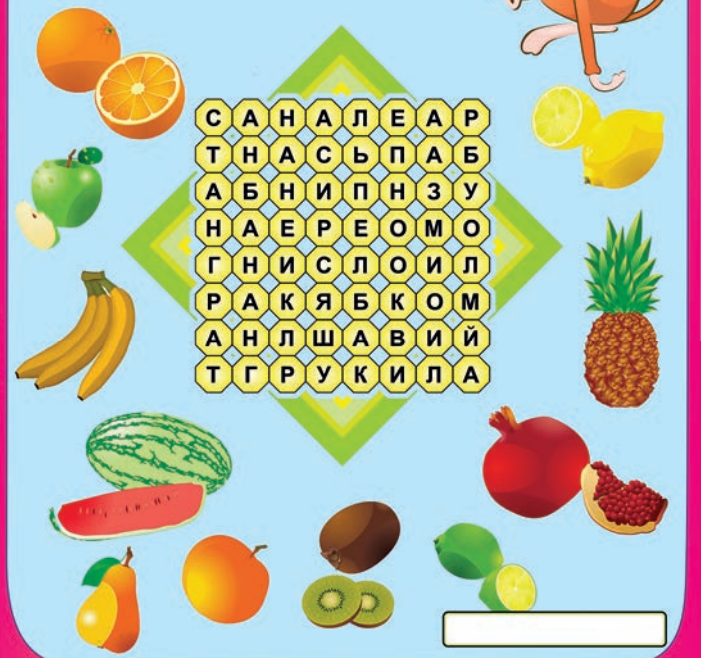
миті в казанок упало ще більше листя.

«Я не хочу залишатися тут із цією мавпою!» – вирішив чоловік. Відв'язавши човен, він знайшов інше місце для ночівлі.

Наступного ранку Бенедито продовжив свій шлях. Прямуючи до головного русла ріки, він був вражений, побачивши те, що трапилося з деревом, на якому сиділа мавпа. Величезна гілка, котра звисала над його головою, виявилася прогнилою зсередини. Уночі вона впала й тепер загородила шлях.

Розчищаючи собі дорогу, Бенедито зрозумів, що Бог послав мавпочку, щоб захистити його від небезпеки. «Дякую Тобі, Господи!» – молився чоловік. Він пригадав слова: «Ось Бог помагає мені, Господь... підтримує душу мою» (Псалом 54:6).

Обезьянка Жука очень любит фрукты. Найди в квадратном поле названия всех фруктов, изображенных на картинках. Слова могут изгибаться, но только под прямым углом. Из оставшихся букв составь ключевое слово.

ЗНАЙДИ БУКЕТ З ТАКОЮ
КВІТКОЮ, ЯКОЇ НЕМАЄ В
ІНШИХ БУКЕТАХ.

РОМАШКА

(притча)

Сергей Шепель

Однажды садовник прогуливался по саду. Подошёл к ромашке, он увидел, что ее лепестки начали вянуть, а некоторые уже отпали. Садовник нагнулся и погладил ее. Она положила свою головку ему на руку и горько заплакала.

«Ну, ну, маленькая, не плачь», – успокаивал он ее. Когда она немного успокоилась, сказал: «А теперь рассказывай, что с тобой приключилось?»

И ромашка рассказала, что, родившись, она была очень счастлива. Ей очень нравилось ее простое зеленое платьице, тоненькие ручки-листки и сияющее личико, похожее на солнышко.

Но однажды она обратила внимание на окружающие ее растения, которые красиво цвели, приятно пахли или приносили вкусные плоды. Яблоня гордилась своими ароматными яблоками, роза – изысканными цветками и острыми колючками, которыми она могла защищать себя, а виноград – своими ягодами и усами. Все они говорили, что она не такая, как все. Это очень расстроило маленькую ромашку, ведь ей очень хотелось быть такой, «как все», чтобы никто не смеялся над ней. С тех пор она стала самой несчастной. Ничто теперь не радовало ее.

Садовник укоризненно посмотрел на яблоню, розу и виноград и, покачивая головой, сказал: «Ну, куда это годится? Разве я вас такому учил? Смотрите, что вы наделали, – довели до слез прекрасное, безбидное создание. И не стыдно вам? Видишь, чего надумали – сравнивать себя с другими, да еще и зазнаваться. Не хорошо это!»

Провинившиеся растения потупили глаза в землю, опустили ветви и собирались было заплакать. «Не сле-

зы должны вы лить, а постараться больше не повторять своих ошибок», – сказал садовник и вновь обратился к ромашке: «Так, значит, ты хочешь быть, “как все”?»

«Конечно же», – восторженно ответила ромашка, у которой сразу же высохли слезы.

«Хорошо, – сказал садовник, – завтра я исполню твою просьбу, если, конечно, ты не передумаешь».

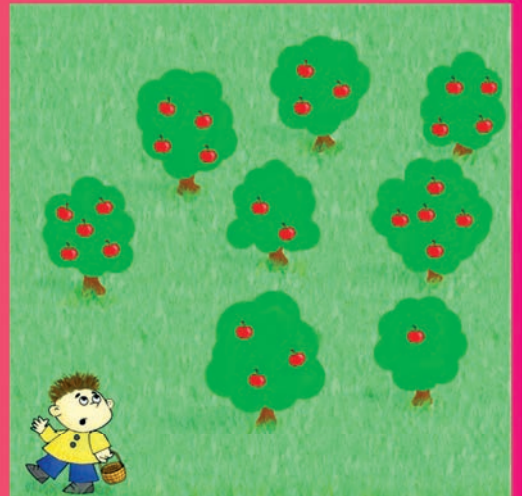
От радости ромашка захлопала в ладоши-листочки. «Правда, есть у меня условие: подумай, что означает быть, “как все”», – сказал он серьезно и ушел.

Оставшись одна, ромашка задумалась. Она посмотрела на яблоню, розу и виноград в надежде найти в них что-то общее, кроме стебля и листьев, хотя даже они были у всех разные. Но ей это не удалось. Желая подстроиться под всех, она представила на своем тоненьком стебельке яблоки, цветки роз и их колючки, а также виноград с усами. Ромашка тут же задалась вопросом: «А где же тогда буду я? Все это не поместится на мне, ведь я такая маленькая». Сначала она испугалась, а когда представила себе эту картину, по саду пронёсся нежный смех, как звон колокольчиков.

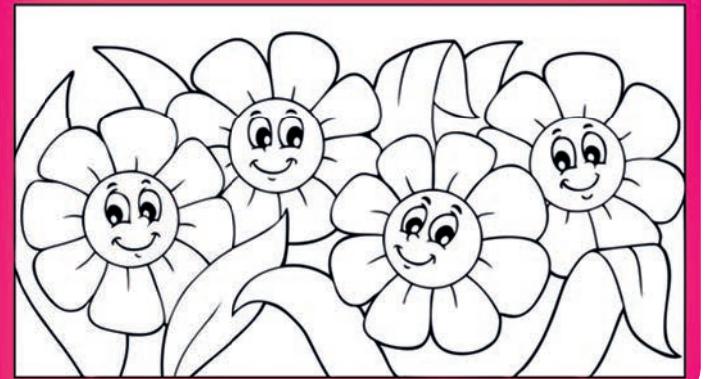
На следующее утро садовник изумился тому, как ромашка преобразилась. Она уже не походила на вчерашний цветок. Ее повядшие лепестки вновь распрямились, вместо выпавших выросли новые, а на прекрасном личике вновь засияла улыбка.

С тех пор ромашка перестала сравнивать себя с другими растениями и начала ценить то, что имеет. Она старалась цвести как можно чаще, радуя всех своим видом, и быть для всех полезной. А ведь и в самом деле, ромашка – такой простенький незамысловатый цветочек, а какой полезный!

Помоги мальчику собрать 16 яблок. Укажи, с каких деревьев он должен сорвать яблоки. Найди несколько вариантов. Помни, что с одной яблоньки нужно сорвать либо все яблоки, либо не срывать ни одного.

РОЗФАРБУЙ ЗА ЗРАЗКОМ.

ДИКИЙ ЗАХІД

1 ЗАВДАННЯ

Обведи за цифрами й розфарбуй малюнок, щоб побачити головного героя – Джона.

4 ЗАВДАННЯ

Молодець! Тобі вдалося затримати злодія. Шериф дарує тобі за це старовинну карту скарбів. Проте минули роки, і, на жаль, надписи стерлися. Віднови карту за описом. Домалюй об'єкти, що допоможуть знайти скарб. Укажуй шлях стрілками до кожного наступного об'єкта, який ти намалюєш.

Поселення людей розташоване на півдні острова.
Пальма росте на північному заході острова.
На південному сході острова – гори.
Стародавні печери – на сході.
Водоспад розташований на півночі.

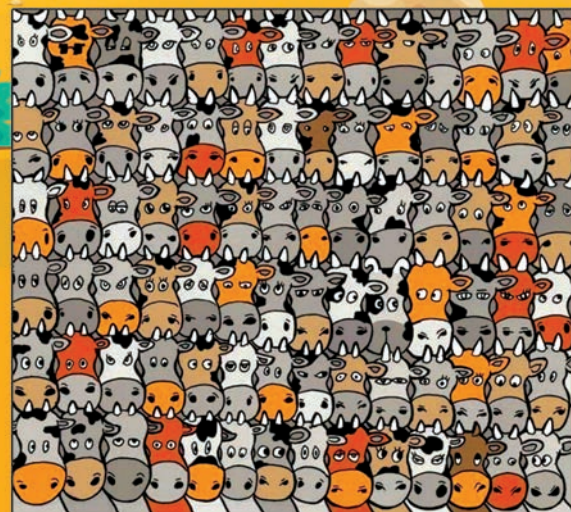
Озеро – на південному заході.
На північному сході острова – піратський корабель.
Познач X скарб, який заховано на півдорозі між водоспадом і піратським кораблем.

КАРТА СКАРБІВ

2 ЗАВДАННЯ

Джон вирушив на пасовище. Та поки парубок пас бичків, серед них загубився його вірний напарник – пес Бартон. Спробуй знайти його.

3 ЗАВДАННЯ

Місто в небезпеці! Шериф звернувся до Джона за допомогою. Необхідно терміново знайти злочинця, що перебуває в розшуку. Подолай лабіринт.

5 ЗАВДАННЯ

Ковбойський капелюх за 5 хвилин.

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

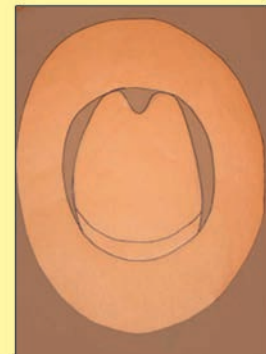
- великий щільний картон;
- ножиці;
- декоративні перлинки;
- чорний маркер;
- силіконовий клей.

1. На коричневому картоні намалюй за зразком форму капелюха діаметром 29 см. Для того, щоб не помилитися з розміром прорізу, вимірай свій головний убір зсередини по колу. Виріж капелюх за мірками.
2. Із жовтого картону виріж зірку з кружечками на кінцях. Чорним маркером напиши на ній «SHERIFF» і приклей до кружечків декоративні перлинки.
3. З чорного картону виріж смужку відповідного розміру.
4. Приклей смужку та зірку до капелюха, як зображено на малюнку.

Готово!

Надягай свій реквізит і гайда назустріч пригоді!

ЗАЩИТНЫЕ СТЕНЫ

Был теплый осенний день. Уроки закончились, и Лида шла домой по хорошо знакомой дороге – через сквер мимо музыкальной школы и детской площадки. Всю дорогу она думала только об одном: как наладить отношения с Мариной? Это была новенькая девочка, которая недавно перевелась в их 7-В класс.

– О чем грустим? – неожиданно прервал ее размышления брат. – Смотрю, идешь медленно, глаза опущены. Чем-то расстроена? – спросил Женя. Его голос был такой заботливый, что Лида решила ему все рассказать. «Ведь он такой сильный, умный. Служил в десантных войсках. У него много друзей и он, конечно, поможет!» – подумала она.

– Ты угадал. Понимаешь, к нам в класс пришла новая девочка. Она мне очень понравилась.

– Так в чем же дело? Самое время подружиться.

– Не получается! На открытом уроке мы попали в одну команду. Все друг другу помогали, задания выполнили и по баллам заняли первое место. Она очень сообразительная и умная девочка. Мы прекрасно ладили на уроке. А вот на перемене она постоянно меня сердит и выводит из себя. Я никогда не думала, что могу так сердиться!

– Плохи дела, – констатировал Женя.

– Так ты мне поможешь?

– Хм, – задумался брат. – Чем же я могу тебе помочь? Я ведь ее совсем не знаю.

– Но ведь ты знаешь меня! – радостно воскликнула Лида.

– Да. И вот что я тебе скажу. В одной замечательной Книге написано: «Долготерпеливый лучше храброго, и владеющий собою лучше завоевателя города». Подумай над этим. А мне пора, – сказал Женя и скрылся так же быстро, как и появился. Девочка села на лавочку. Вокруг играли и шумели дети, но ей ничего не мешало. Лида размышляла: «Долготерпеливый лучше храброго» – это понятно, а вот что значит «владеющий собою лучше завоевателя города»? Завоеватель – это воин. Он смелый, сильный. А тот, кто «лучше», – сильнее. Значит, владеющий собой сильнее завоевателя

города! Мы ведь как раз на уроке истории изучали средневековые города. Каждый город окружала крепкая стена, защищавшая его от неприятелей. Ее высота могла достигать 8 метров, а толщина – 3 метров. По всей окружности стены на небольшом расстоянии друг от друга строились башни. Оттуда жители города наблюдали за местностью и могли видеть, откуда нападает враг. Если видишь, откуда наносится удар, можешь подготовиться: подкоп будет вовремя замечен, горящие стрелы будут потушены, а стены выдержат все атаки и город устоит. Получается, – размышляла дальше Лида, – что «владеющий собой» – как неприступный город!»

Вечером Женя спросил сестру:

– Что ты решила?

– Я должна «устоять», – ответила Лида. – Мне нужно вовремя заметить опасность, подготовиться к ней и не дать возможности «поджечь мой город».

На следующий день Марина, как обычно, подошла к парте Лиды и стала переключать книги, тетради, фломастеры и, наконец, взяла ее любимую ручку. Лида решила не поддаваться.

– Нравится? – спросила она спокойно и доброжелательно.

– Очень!

– Мне тоже. Эту ручку подарил мне старший брат. Видишь, какая она необычная. Тут внутри плавает кораблик. А вот у тебя интересный пенал.

– Да, – согласилась Марина. Она положила ручку на место и подошла к своей парте. – Сначала он был обыкновенный, но я решила его украсить – и вот что получилось!

– Вот бы мне так научиться!

– Это очень просто. Приходи сегодня ко мне в гости, и я покажу, как можно украсить бисером все, что захочешь.

Лида очень обрадовалась. На душе стало радостно и спокойно. Остальные уроки прошли незаметно, после них подружки уже вместе шли со школы.

«И да владычествует в сердцах ваших мир Божий... и будьте дружелюбны» (Кол. 3:15).

КРОСВОРД

1. Як хтось заходить чи виходить, Той першим руку нам дає. Ми стоїмо завжди на вході, Нас в кожній хаті кілька є.

2. Чи в лінійку, чи в клітинку - Чистим був, а за хвилинку Повно в ньому цифр і літер. Здогадались, хто це, діти?

3. З ним подружимося ураз, Як підем у перший клас, Бо хоча він і мовчить, Кожного читати вчить.

4. Чорний Іван, Дерев'яний каптан, Де носом проведе, Там помітку кладе.

5. Він добрий друг усіх людей, Не спить у свята й будень, Він вдень іде, вночі іде, А як попросиш - збудить.

6. Жовте листячко летить, Під ногами шелестить, Сонце вже не припікає, І коли це все буває?

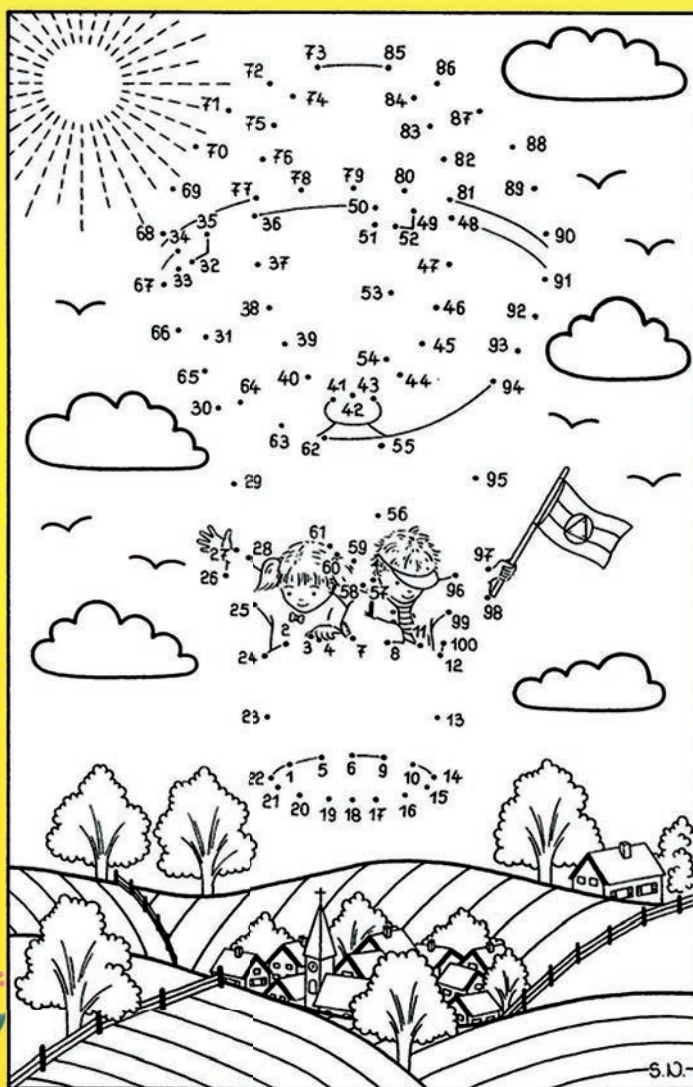
7. Є у мене дивне скельце, Що з усіх кривляється, Як до нього усміхнешся, Воно теж всміхається.

СКОЛЬКО СЕРДЕЦ НА КАРТИНКЕ?

ОБВЕДИ ЗА ЦИФРАМИ Й РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

ДІЛИМОСЯ ЛЮБОВ'Ю

Минуло літо, і в тебе, напевно, назбиралося чимало камінців, мушель та інших «скарбів», які можна знайти у водоймах. То чому б не зробити з них щось цікаве?

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- пласкі круглі камінці;
- акрилові фарби;
- чорний маркер;
- лак.

1. Вилий трохи фарби на палітру. Можна для цього використати цупкий папір або картон.

2. Занур палець у фарбу й притисни його до каменя, намагаючись відтворити англійську літеру «V». Залишивши відбиток пальця двічі, ти отримаєш сердечко.

3. Зачекай, поки фарба висохне (акрилова фарба сохне значно швидше за гуаш), і намаж маркером на камінцях смайлики, ручки та ніжки.

4. Попроси когось із батьків допомогти тобі нанести лак на камінці, щоб захистити фарбу. **Готово!**

Можеш подарувати ці милі сюрпризи своїм друзям. Ділися любов'ю з ближніми.

ЗАБУТА ФЛЕЙТА

Софія й Соломія – сестри-близнючки. Нещодавно вони почали вчитися грі на флейті. Не так просто оволодіти цим музичним інструментом. Соломія швидко запам'ятовує ноти й за кілька разів музичний твір гарно грає. Софії це вдається зробити з великими труднощами. А щоб запам'ятати твір, доводиться докласти багато зусиль. Іван Лукич – викладач музики – завжди підбадьорює Софію, радіючи її найменшому успіху.

Сьогодні він повідомив дівчат про те, що музична школа, у якій він колись навчався, запрошує своїх колишніх вихованців приїхати до них у гості з концертною програмою і взяти участь у конкурсі. Дівчатка зраділи. Необхідно було подолати чималу відстань, аби потрапити до потрібного містечка. Матуся погодилася супроводжувати своїх доньок у цій подорожі.

Минуло кілька тижнів, і близнючки разом з мамою, викладачем і рештою учнів вирушили в дорогу. У кожної з дівчат була своя флейта.

Рідна музична школа Івана Лукича радо зустрічала своїх гостей. Софійка була напруженою і схвилюваною, тому матуся запропонувала помолитися, щоб усе було гаразд.

Розпочався концерт. Усі учасники заходу по черзі виконували музичні твори. Дівчатка виступили чудово, особливо всім сподобалося їхнє виконання дуєтом. Наприкінці концерту сестрички вдвох виконали твір Бетховена. Саме цей твір члени журі визнали кращим для участі в міському музичному конкурсі.

Після концерту всі учасники заходу жваво спілкувалися між собою. Раптом до великої зали, де перебували юні музиканти, забігла дівчинка:

– Негайно збирайте речі! За п'ять хвилин вирушаємо на міський конкурс!
– Чому такий поспіх? – поцікавилася Соломія.
– Бо ми виступаємо першими як почесні гості конкурсу!

Довелося музикантам поквартитися. Соломія першою зірвалася з місця й попросила матусю, яка сиділа в іншій частині зали, узяти її флейту. Сама дівчинка мерщій побігла до виходу. Через галас і метушню мама не почула слів доньки й разом із Софією приєдналася до інших учасників конкурсу. А забута флейта Соломії самотньо залишилася лежати на підвіконні в концертній залі.

Алла Кривоносова

Про свою улюблену флейту Соломія згадала лише за кілька хвилин до початку конкурсу. Ця обставина засмутила близнючок, маму та викладача, адже виконувати твір сестри повинні дуєтом. І знову матуся й дівчатка вирішили помолитися, щоб розв'язати цю проблему. Несподівано для всіх Софія впевнено сказала:

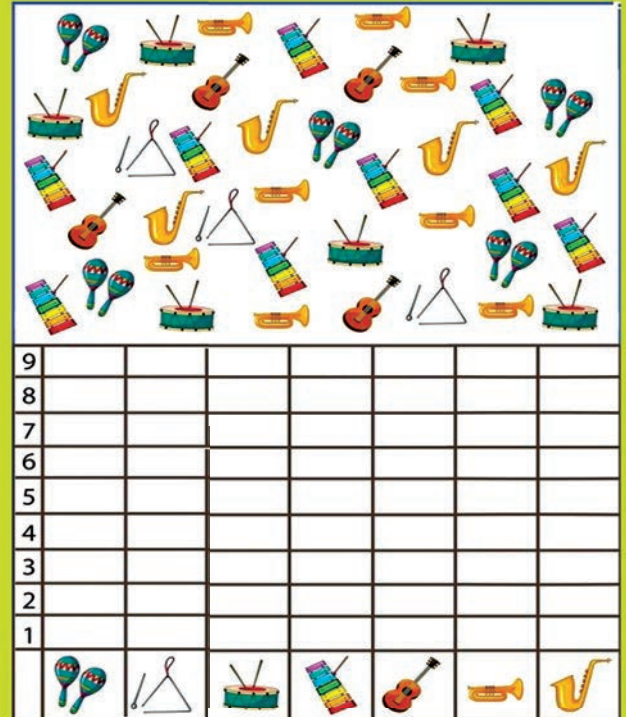
– Виступати на конкурсі повинна Соломія, адже вона найкраща й найбільш здібна учениця. Сестричко, візьми мою флейту!
– Це дуже шляхетно, – зауважила матуся.
– Я впевнений, що це правильний вибір! – промовив Іван Лукич.

Соломія справді виступила чудово й виборола перше місце в конкурсі.

– Дівчатка, – зауважив викладач музики, – сьогодні ви здобули подвійну перемогу. Соломія стала найкращою конкурсанткою, а Софія довела, що може чинити шляхетно. Такий вчинок гідний наслідування.

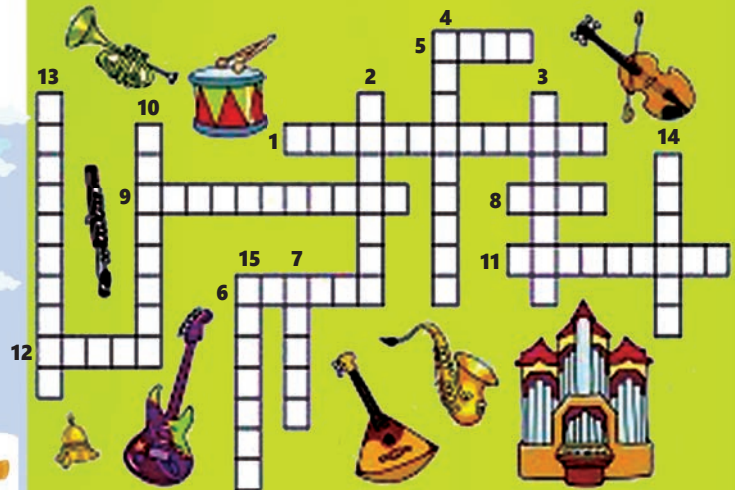
Наступного року Софія вирішила опанувати ще один музичний інструмент – фортепіано. Невдовзі дівчинка стала успішною піаністкою. Тепер вони разом із Соломією здобувають перемогу в багатьох музичних конкурсах.

ПОЛІЧИ МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ.

МУЗЫКАЛЬНЫЙ КРОССВОРД

1. Струнный инструмент, но играет, если только включишь в розетку.
2. Королева струнных инструментов.
3. Без него не обходится ни один парад. Умеет отбивать бодрый ритм.
4. С клавишами, как у пианино, но его держат в руках. Растягивается и сжимается.
5. Напольный, старинный, красивый инструмент с целым рядом струн.
6. Самый распространенный струнный инструмент.
7. Духовой инструмент. Обладает громким, звонким звуком.
8. Клавишный меховой инструмент на ремне с рядами круглых кнопок.
9. Очень звонкий инструмент. Звук извлекается при ударе нии металлического язычка о стенки инструмента.
10. Зигзагообразный духовой джазовый инструмент.
11. Русский народный инструмент с тремя струнами.
12. Состоит из множества труб: от маленькой до огромной. Самый большой духовой инструмент.
13. С клавишами, кнопками, рычажками. Может звучать, как любой другой инструмент.
14. Один из самых древних музыкальных духовых инструментов. Издает высокий пронзительный звук.
15. Похож на аккордеон или баян.

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК ЗА ЦИФРАМИ. РОЗВ'ЯЖИ ПРИКЛАДИ.

МУЗИЧНІ ЦІКАВИНКИ

Флейта – дерев'яний духовий музичний інструмент, який посідає особливе місце у світі музики. Звуки, які вона видає, утворюються завдяки розсіченню об грань потоку повітря, замість застосування язичка.

Учені припускають, що найдавнішою формою флейти був свисток. У ньому поступово прорізували отвори для пальців, перетворюючи звичайний свисток на флейту. Флейта у звичному для нас вигляді існувала понад 5000 років тому в Єгипті. І досі на Близькому Сході вона залишається основним інструментом. У Китаї її знали ще 3000 років тому, у Японії та Індії – понад 2000 років тому.

У кінці XVII століття флейта була «модернізована» майстрами з Франції – вони

додали до 6-ти пальцевих отворів спеціальні клапани. Уже в XVIII столітті інструмент посів своє місце в інструментальних ансамблях і симфонічному оркестрі.

Нині існують кілька видів флейти, а саме: поперечна флейта, флейта-піколо, альтова флейта, басова флейта, контрабасова флейта. Крім того, існують такі різновиди флейт, як-от: сірінга, флейта Пана, китайська флейта ді, ірландська флейта, кена, сопілка, пижатка, вісл, окаріна, дудук вірменський і зурна.

Дудук вірменський

Сірінга

Окаріна

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ФЛЕЙТУ

1. У стародавньому Китаї флейти виготовляли з кістки журавля. Цікаво, що вона видавала не лише окремі конкретні ноти, а й мелодії.

2. Наймініатюрніша флейта у світі – це флейта-піколо. Вона 50 мм завдовжки і 55 мм завширшки. Її винайшли пастухи й вирізають з очерету.

3. Найдорожча флейта (за журналом «Форбс») – це флейта фірми «Powell», виготовлена з чистої платини 1939 року. У 1986 році її продали на аукціоні Christie's за 187 тисяч доларів, що в перерахунку на нинішні гроші приблизно 600 тисяч у тій самій валюті!

4. Середня вага цього музичного інструмента становить 600 грам.

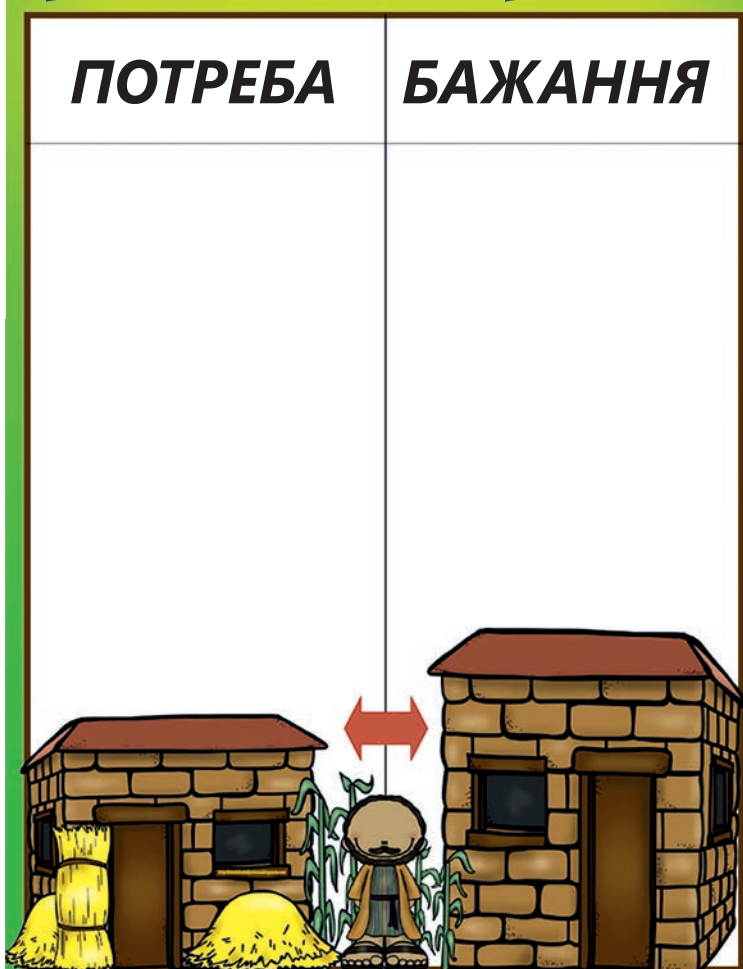

Сопілка

Ірландська флейта

Заповни житниці урожаєм,
розподіливши його правильно.

(Біблія, Луки
12:15-21, 29-34)

ПРИТЧА ПРО НЕРОЗУМНОГО БАГАТІЯ

Одного разу, коли Ісус проповідував, підійшов до нього чоловік і сказав: «Учителю! Скажи братові моему, щоб він поділився зі мною спадщиною».

Господь відповів йому: «Ніхто не ставив Мене суддею між вами». Однак і для цього чоловіка, і для всіх, хто зібрався послухати Ісуса, Він сказав: «Глядіть, остерігайтеся жадібності й користоловства, бо життя людини не залежить від багатства». А потім розповів притчу:

«В одного самотнього заможного чоловіка дуже добре вродила нива. І він почав розмірковувати: "Що ж мені робити? Не маю куди скласти весь урожай, що зберу. Але ось що зроблю: зруйную старі житниці мої та збудую більші. Зберу туди весь урожай мій і все майно моє. І скажу душі своїй: "Душе! Багато маєш добра, що лежить у тебе на багато років, відпочивай, їж, пий, веселися"».

Проте Бог сказав йому: "Нерозумний! Цієї ж ночі душу твою візьмуть від тебе. Кому дістанеться те, що ти заготовував?"»

«Так буває з тими, хто збирає скарби тільки для себе, а не по-Божому багатіє, – підсумував Ісус і додав: – Душа більша за їжу, а тіло більше за одяг».

Не турбуйтеся зайвий раз, що вам їсти, що пити й у що вдягнутися. Краще шукайте Царства Божого й правди Його, а все інше додасться вам. Бо Отець ваш Небесний знає, що ви маєте потребу в тому.

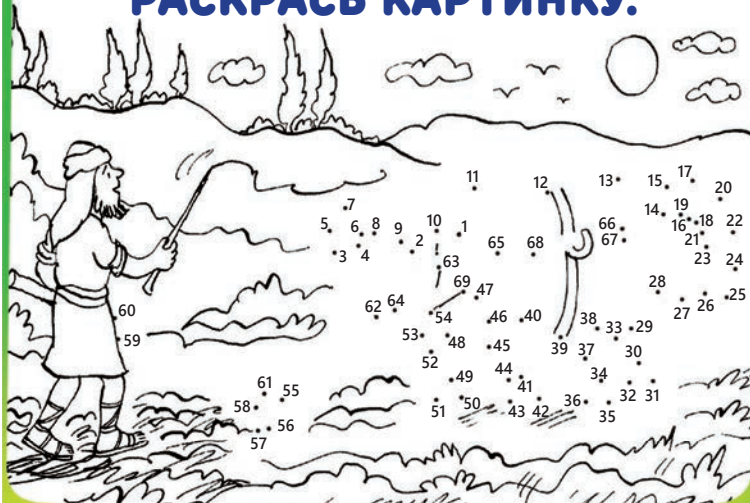
Коли маєте більше, ніж потребуєте, продавайте майно ваше, давайте милостиню й допомагайте нужденним. Збирайте собі справжні скарби добрих справ, які злодії не зможуть украсти і тля і міль не з'їсть. Бо де скарби ваші, там буде й серце ваше».

Георгій Коваленко

Необычный аукцион (притча)

СОЕДИНИ ТОЧКИ И РАСКРАСЬ КАРТИНКУ.

НАЙДИ 2 ОТЛИЧИЯ МЕЖДУ
КАРТИНАМИ ИЗВЕСТНОГО ХУДОЖНИКА.

Один богатый человек вместе со своим сыном питал сильную страсть к искусству. В их коллекции были лучшие картины знаменитых художников. Они подолгу сидели вместе и любовались этими великими произведениями искусства. Но началась война, и сын был призван в армию. Через некоторое время отец получил известие, что его сын погиб, спасая другого солдата. Старик был убит горем.

Спустя месяц раздался стук в дверь. У дверей стоял юноша с большим свертком в руках.

– Сэр, мы не знакомы, но я тот солдат, за которого ваш сын отдал свою жизнь. Когда он нес меня на плечах, пуля попала ему в грудь, и он умер. Он часто рассказывал мне о вас, – молодой человек протянул сверток. – Знаю, мне нечем вас утешить, однако я думаю, что вам было бы приятно иметь это.

Отец открыл сверток. Это был портрет его сына, нарисованный молодым солдатом. Он был поражен, с какой точностью тот изобразил черты лица его сына. Глаза коллекционера наполнились слезами. Он поблагодарил солдата и предложил ему плату за портрет.

– О, нет, сэр, я никогда не смогу отплатить за то, что совершил ваш сын. Это подарок.

Отец повесил картину среди великих произведений искусства. И каждый раз, когда кто-то посещал его дом, он с гордостью показывал портрет своего сына.

Несколько месяцев спустя богатый человек умер, и был объявлен аукцион на все его картины. Собралось множество людей, среди которых были знатные и влиятельные лица. Они пришли с надеждой купить настоящие произведения искусства. Среди ценных экспонатов был портрет сына коллекционера. Аукционист стукнул молотком:

– Начнем аукцион с картины «Сын». Кто первым предложит свою цену за нее?

В зале воцарилась тишина. Затем послышался голос:

– Мы хотим увидеть знаменитые картины: Ван Гога, Пикассо!

Но ведущий настаивал на своем:

– Кто предложит цену за эту картину? Предлагайте – 200, 300 долларов?

После долгих настаиваний аукциониста из самых последних рядов зала раздался голос:

– Я дам 10 долларов за картину.

Это был бедный пожилой садовник, который долгие годы служил коллекционеру. Он предложил все свои деньги, которые имел.

– У нас есть первое предложение на 10 долларов, кто даст 20? – объявил ведущий.

– Дайте ему за 10. Мы хотим видеть шедевры!

– Было предложено 10, кто-нибудь предложит 20?

Публика начала высказывать недовольство.

Ведущий ударил молотком:

– Десять долларов – раз, десять долларов – два, десять долларов – три. Продано!

Человек, сидевший на втором ряду, воскликнул:

– Давайте теперь начнем торги ценных картин!

Ведущий положил свой молоток и сказал:

– Извините, дамы и господа, но аукцион закончен.

– Но как же остальные картины?! – с удивлением спросили люди.

– Мне очень жаль, – сказал аукционист. – По завещанию прежнего владельца только картина «Сын» должна быть продана с аукциона. И тот, кто ее купит, получает в наследство остальное имущество этого человека, в том числе его уникальные картины. Человек, который купил картину «Сын», получит все остальное.

ПІДБЕРИ КОЖНІЙ ПТАШЦІ
ВІДПОВІДНУ ТІНЬ.

С=Я

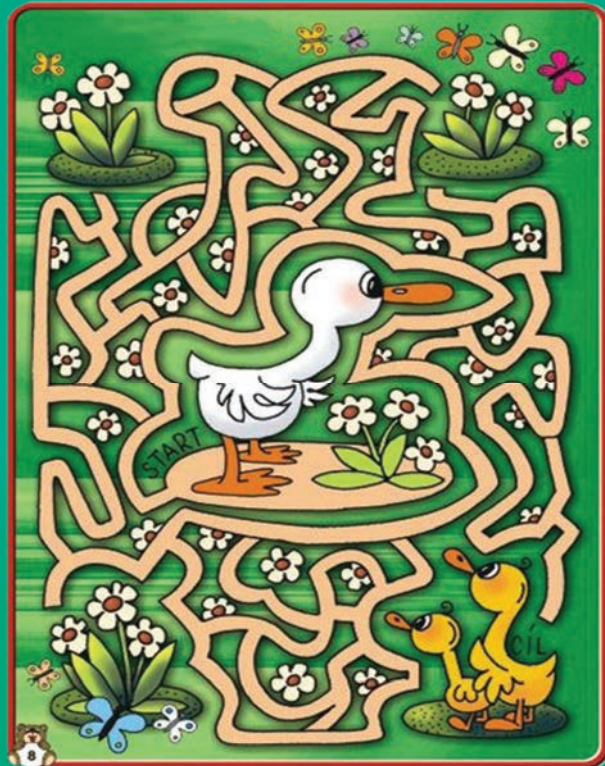
А=Б

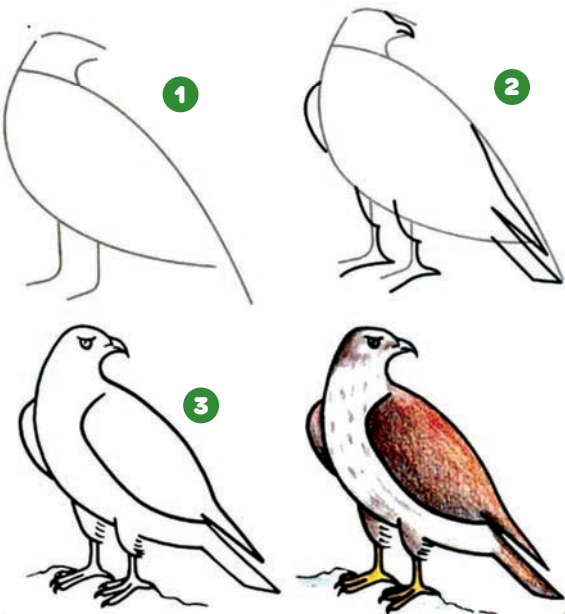
2,3,1,4=Б, 5,6

РЕБУСЫ

ДОПОМОЖИ МАМІ-ГУСЦІ
ЗНАЙТИ СВОЇХ ДІТОЧОК.

МАЛЮЄМО ОРЛА.

ЗНАЕТЕ ЛИ ВЫ...

Знаете ли вы, как орлица выбирает отца своим орлятам? Она очень ответственно подходит к выбору потенциального отца для своих будущих птенцов. Орлица поднимается на большую высоту с веточкой в клюве и парит в воздухе. Когда появляются орлы, птица просто выбрасывает палку. Самый ловкий претендент подхватывает ее прямо на лету и приносит орлице, очень осторожно передавая из клюва в клюв. На этом испытание не оканчивается, и процедура повторяется до тех пор, пока птица не убедится, что имеет дело с ловким ловцом.

Кружа в воздухе, птицы спариваются, после чего выбирают место для своего дома. Высоко на скале они вяют гнездо из жестких прутьев, вырывая сильными клювами собственный пух и перья для того, чтобы заполнить ими жесткий каркас гнезда. В такое мягкое и теплое гнездышко орлица откладывает яйца, и пара ждет, когда на свет появятся маленькие и совершенно беззащитные малыши.

Орлы – очень заботливые родители. Они согревают и кормят птенцов до тех пор, пока те не окрепнут. В определенное время папа садится на край гнезда и бьет сильными крыльями до тех пор, пока мягкая «обивка» не разлетится, обнажая голый и жесткий каркас. Птенцы не понимают такого поведения родителей. Все дело в том, что орлятам пора готовиться к взрослой жизни. Но, привыкшие к комфорту, птенцы все еще надеются на то, что родители снова начнут проявлять заботу. Тогда орлица садится возле гнезда и начинает не спеша есть рыбку. Голод и инстинкты берут свое – орлята покидают гнездо и принимаются исследовать местность.

Вот тут и начинается самое интересное. Неопытный птенец подходит к краю скалы и вскоре срывается в пропасть. Готовый к такому повороту папаша стремглав бросается за ним и мастерски ловит орленка. Так будет до тех пор, пока малыш не начнет делать правильные движения. Его крылышки расправятся и попадут в воздушный поток. Природа продемонстрирует очередное чудо – молодой орел совершит свой первый полет. Птенцы орлов никогда не разбиваются о скалы! Теперь мама и папа покажут им, где и как ловить рыбу, передавая опыт, накопленный популяцией.

МАТИ-ОРЛИЦЯ І ГУСЕНЯ

Джеймс і
Присцилла Такер

Коли самка орла, що перебувала в неволі, почала зводити гніздо, спостерігачі думали, що вона незабаром утратить інтерес до цього заняття. Проте вона не тільки завершила будівництво, а й відклала туди два стерильних яйця, з яких не змогли б вилупитися орлята, і почала їх висиджувати. Вона з такою відданістю цим займалася, що люди вирішили замінити яйця одним заплідненим гусячим яйцем. Через 33 дні гусеня вилупилося з яйця – на радість своєї турботливої матусі. Утім, згодом виникли проблеми.

Гуси починають піклуватися самі про себе майже відразу після того, як вилупляться з яйця. Через кілька годин після появи на світ гусенята можуть ходити, бігати, плавати й добувати їжу. А ось орлята безпомічні й потребують постійної батьківської опіки протягом довгих місяців. Ситуацію ускладнювало ще й те, що гуси – травоядні, тоді як орли – хижі птахи. Коли орлиця намагалася нагодувати гусеня шматочками м'яса, малюк відмовлявся від їжі. Він бігав по периметру огорожі з гучним писком, а орлиця не залишала його, турботливо пропонуючи йому ще м'яса. До завершення свого першого дня гусеня не з'їло ані крихти й було на межі голодної смерті.

Другий день розпочався, як і попередній: орлиця з їжею в дзьобі у відчаї намагалася загнати в кут малюка-втікача. Та на допомогу прийшли люди, які дали йому хліба й молока. Таким чином проблема з харчуванням була розв'язана.

Потім гусеня, побачивши купальню сурогатної мами, почало енергійно плескатися. Малюки орлів не вміють плавати, але дорослим птахам необхідно приймати ванни, щоб зберегти здоров'я. Мати, налякана тим, що її малюк може втонутися, спробувала виманити гусеня з води. Нарешті вона приєдналася до нього, і він почав бавитися, пірнаючи між її лапами.

Навіть незважаючи на те, що гусеня було справжнім орлячим пасинком, орлиця залюбки прийняла його як власного.

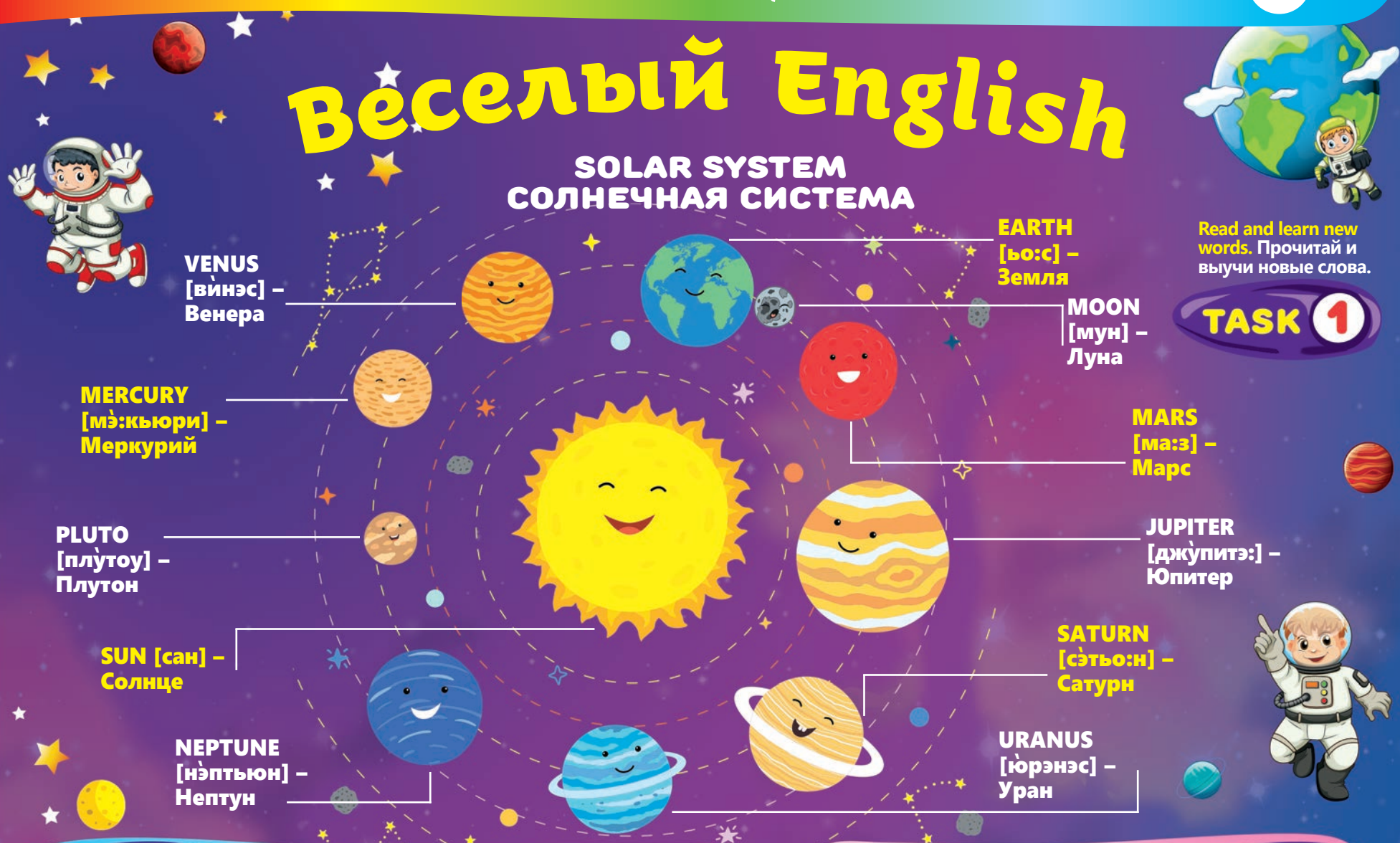
Гусенятка малі
Розбрелися по траві.
Темні, білі, жовтуваті,
Мов кульбабочки пухнаті.
Наче квіти на лужку,
На зеленім моріжку,
Нахилиють до землі
Свої голови малі.
То скубуть м'яку травичку,
То чистеньку п'ють водицю,
Щоб здоровими рости,
Веселити нас завжди.

Віра Рябоконт

Веселый English

SOLAR SYSTEM СОЛНЕЧНАЯ СИСТЕМА

Read and learn new words. Прочитай и выучи новые слова.

TASK 1

TASK 2

Search the words. Найди необходимые слова.

Search for the names of the planets in the word search grid. The planets shown are Earth, Mars, Venus, Mercury, Pluto, Jupiter, Saturn, Neptune, and Uranus.

E	M	E	R	C	U	R	Y	H	T	V
P	D	A	F	T	A	K	E	A	W	E
N	E	R	G	O	T	E	L	I	H	N
S	A	T	U	R	N	E	R	A	U	U
E	L	H	P	Y	E	T	M	A	R	S
A	S	E	D	O	P	N	G	E	A	T
P	E	V	A	H	T	C	I	N	N	P
A	T	E	P	L	U	T	O	N	U	C
E	C	I	N	E	N	V	A	H	S	E
J	U	P	I	T	E	R	D	A	T	Y

Read the text below and tick right answer - TRUE or FALSE. Прочитай текст и отметь галочкой правильный ответ - ВЕРНО/НЕВЕРНО.

TASK 3

THE SUN IS A STAR

The Sun we see in the sky is actually Earth's nearest star! It provides our planet with heat and light. Without the Sun, we would not have daylight. Our planet would be a dark, cold and lifeless place. This special star is made up of super hot gases, and weighs as much as 330 000 Earths. It is so big that over one million Earths would fit inside the Sun.

TRUE OR FALSE

- The Sun is the farthest star from Earth. ☐
- The Sun gives Earth heat and oxygen. ☐
- Daylight on Earth is possible because of the Sun. ☐
- Over one million Earths would fit inside the Sun. ☐

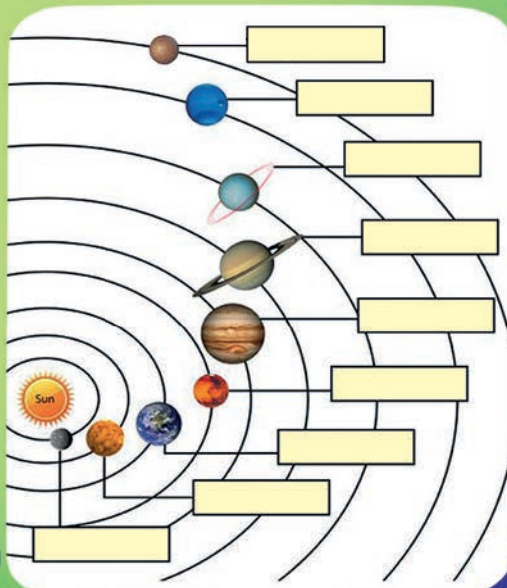
TASK 4

Subscribe the planets in right order. Подпиши планеты в правильном порядке.

ЗНАЕШЬ ЛИ ТЫ...

Существует очень простой способ запомнить порядок планет. Для этого тебе необходимо запомнить всего одно предложение: **My Very Excited Mother Just Served Us Noodles**. Перевод: «Моя очень взволнованная мама только что подала нам лапшу». Первая буква каждого слова соответствует первой букве названия планеты. Заполни таблицу.

M	My
V	Very
E	Excited
M	Mother
J	Just
S	Served
U	Us
N	Noodles

Color by number. Раскрась картинку по номерам.

TASK 5

- Blue
1
Brown
2
Purple
3
Red
4
Yellow
5
Orange
6
Grey
7
Black
8

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

Тобі знадобляться:

- рис;
- йод;
- папір;
- пензлик.

Таємний лист

Писати таємні листи лимонним соком – пережитки минулого. Є інший спосіб отримати невидиме чорнило, який до того ж допомагає дізнатися значно більше про реакцію йоду та крохмалю.

Дослід

Спочатку варимо рис. Можеш попросити допомоги в батьків. Кашу можна буде з'їсти потім, а нам потрібен відвар – у ньому багато крохмалю. Опустив в нього пензлик і напиши на папері таємне послання, наприклад: «Я знаю, хто вчора з'їв усе печиво». Зачекай, доки папір висохне. Крохмальні літери будуть невидимі. Для того, щоб розшифрувати лист, необхідно змочити інший пензлик або ватний тампон у розчині йоду та води й провести ним по написаному. Унаслідок хімічної реакції на папері почнуть з'являтися сині літери. Вуаля!

Мило власноруч

Тобі знадобляться:

- дитяче мило або спеціальна мильна основа;
- силіконова форма для випікання;
- олія (наприклад, оливкова);
- ефірна олія (ароматизатор);
- рідкий барвник.

Хід роботи:

Мильну основу або дитяче мило наріж кубиками й розтопи на водяній бані або в мікрохвильовій печі. Не доводь до кипіння. Налий 100 г мильної основи в склянку й додай 1/3 чайної ложки олії. Не перестарайся, бо якщо олії буде забагато, готове мило не пінітиметься. Додай барвник – 1-10 крапель на 100 г мила. Можна додати перламутр – блискітки, глітери. Вони зроблять мило більш святковим і яскравим. Для приємного аромату додай ефірну олію – 3-7 крапель на 100 г основи. Якщо ти хочеш зробити мило-скраб, то можна додати такі інгредієнти, як мед, вівсяні пластівці та кокосова стружка. Після цього перелий готову суміш у форму й залиш у холодильнику або на підвіконні. Витягувати мило можна лише тоді, коли воно застигне.

Эрик Б. Хеа

ЧТО ПОСЕЕШЬ, ТО И ПОЖНЕШЬ

Некогда на свете жил один фермер, который в течение многих лет арендовал одну и ту же землю. Это был хороший фермер. Он вовремя удобрял почву, выпалывал сорняки, красил и ремонтировал здания. Каждый год он без особых проблем продлевал свой договор аренды. Однако в один прекрасный день он получил от своего агента неприятное известие. Сын владельца фермы планировал жениться и поселиться на этой ферме. И теперь ему придется искать другую ферму по истечении последнего срока аренды.

Бедняга страшно расстроился. Он умолял хозяина фермы передумать и позволить ему снова остаться на этой земле. Но все было напрасно. «Все мои старания, весь мой кропотливый труд пропали впустую», – ворчал он. И чем больше мужчина об этом думал, тем больше печалился. И однажды он решил отомстить новому владельцу. Он прошел по округе и собрал семена самых злостных сорняков.

Темной ночью за несколько дней до отъезда он вышел в поля и засеял лучшие участки собранными семенами. «Вот так! – подумал он. – Теперь он будет знать, как отбирать у меня землю».

На следующее утро он, как обычно, работал по хозяйству, когда неожиданно явился агент.

– Радостная новость! – улыбался он. – Сын хозяйина передумал и решил жить в городе. Ты можешь продлить срок аренды.

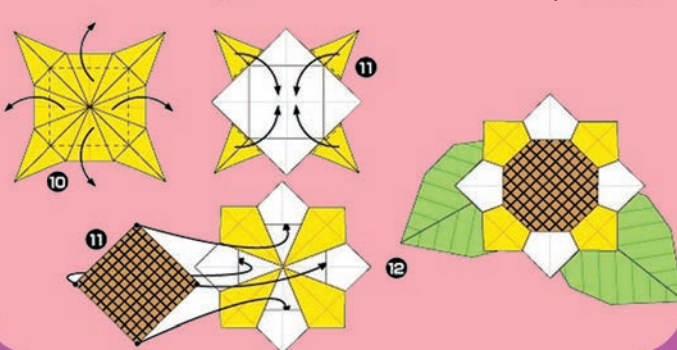
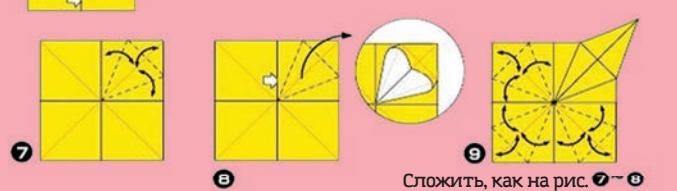
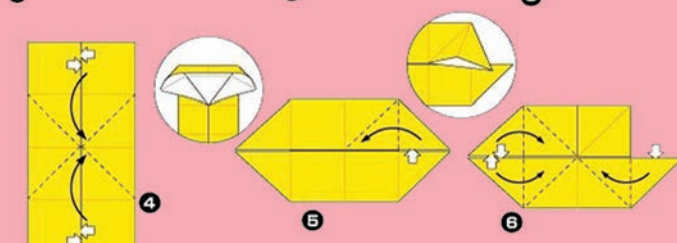
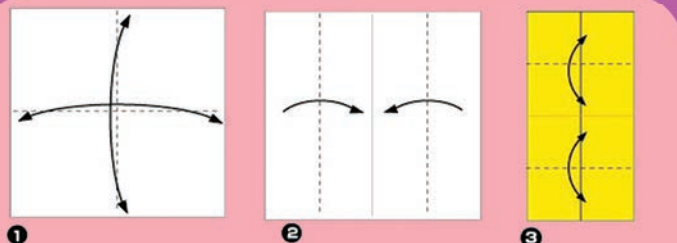
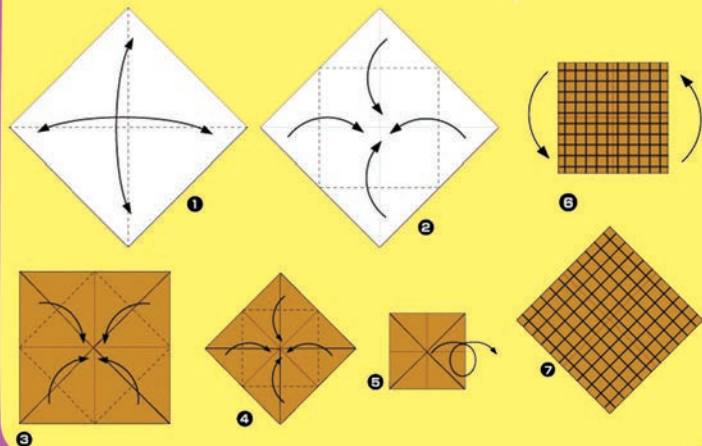
Бедный фермер едва мог поверить своим ушам. От неожиданности он даже потерял дар речи. А когда до конца осознал, что он наделал и как много ему придется работать, чтобы исправить тот ущерб, который он нанес своей ферме ради глупого мщения, он задрожал.

– Как глупо все получилось, – пробормотал он. – Как глупо!

В Библии сказано: «Никому не воздавайте злом за зло... Не мстите за себя, возлюбленные, но дайте место гневу Божию. Ибо написано: "Мне отмщение, Я воздам, говорит Господь"» (Рим. 12:17-19).

Жизнь слишком коротка, чтобы растрчивать ее на ненависть и перебранки. Когда-нибудь вы обязательно пожнете то, что сеяли, так почему бы не сеять доброту, вежливость и слова поддержки? И тогда вас обязательно обрадует будущий урожай.

ОРИГАМИ

НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ.

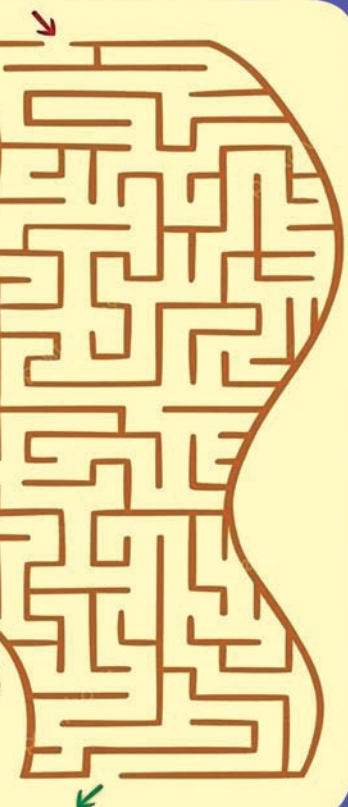

РАСШИФРУЙ ПОСЛОВИЦУ.

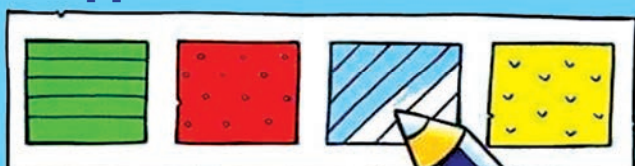

ПОДОЛАЙ ЛАБИРИНТ -
ПРОВЕДИ МАРШРУТ
ДО УЧНІВ.

РОЗФАРБУЙ ЗА ВІЗЕРУНКОМ І ДОМАЛЮЙ ПТАШКУ.

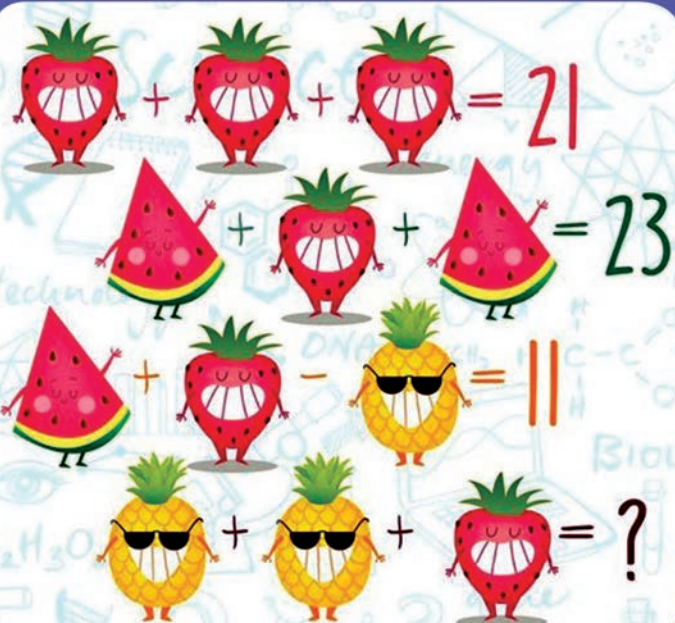
2,1,3

КО=Б

РЕБУС

ЗНАЙДИ ПРАВИЛЬНУ ВІДПОВІДЬ.

Лариса Кобзева

НЕ ХОДИ ЗА БОЛЬШИНСТВОМ НА ЗЛО

Вечером после уроков Игорь из 4-Б предложил одноклассникам нарвать яблок в школьном фруктовом саду. Все ребята согласились, кроме Стаса Муравьева.

— А ты, Муравьев, почему не идешь с нами за яблоками? — недовольно спросил Игорь.

— Но ведь учительница нам говорила, что в этом саду нельзя рвать яблоки, — заметил Стас.

— Подумаешь, нельзя, нас все равно никто не увидит! — сказал Илья.

— Как это никто не увидит? Там же есть сторож! — возразил Стас.

Тут кто-то из одноклассников выкрикнул: «Ребята, да он трус! Он просто боится, что его поймают!» Все мальчишки дружно засмеялись, а Стас смутился и покраснел. Разговор продолжил Игорь: «Муравьев, ты что, особенный? Все идут, а ты не хочешь. Ты трус? Или, может, предатель?» Эти слова задели Стаса.

— Я — не трус и не предатель! Раз все идут, то и я пойду.

— Молодец, Муравьев! Я знал, что ты не подведешь своих друзей, — похвалил Стаса Игорь.

И мальчишки побежали в сад. Ребята перелезли через забор и стали трясти яблоны. Когда вся трава покрылась плодами, все бросились их собирать. Каждый хотел унести как можно больше яблок. Забыв обо всем, Стас быстро набивал карманы ворованными яблоками.

Увлечшись сбором плодов, компания не заметила, как к ним тихо подошел сторож дядя Степа. «И чем это вы занимаетесь?! Никак воруете яблоки?» — как гром прозвучал его строгий голос. Увидев сторожа, мальчишки бросились бежать. Вместе со всеми побежал и Стас. Но вдруг он с ужасом почувствовал, как чья-то сильная рука схватила его за ворот рубашки. Мальчик обернулся и увидел грозное лицо дяди Степы.

— Попался! — воскликнул сторож. — А ну-ка рассказывай, из какого ты класса и как тебя зовут?

— Я — С-с-стас М-м-муравьев из 4-Б класса, — дрожащим голосом проговорил мальчик.

— А ты разве не знаешь, Стас Муравьев, что воровать яблоки — нехорошо? Придется мне отвести тебя к директору, — строго сказал дядя Степа и повел мальчика в школу.

Выслушав рассказ сторожа, директор позвал Стаса к столу и строго сказал:

— Стас, ты же знаешь, что воровать — нехорошо. Разве родители не покупают тебе яблоки?

— Покупают, — опустив глаза, тихо ответил мальчик.

— Тогда объясни мне: зачем ты залез в школьный сад? — спросил директор.

— Сначала я не хотел туда идти. Но когда ребята стали смеяться и обзывать меня трусом и предателем, мне это не понравилось, и я передумал.

Выслушав объяснение Стаса, Олег Георгиевич подумал и сказал:

— Уступив своим одноклассникам, ты как раз поступил, как трус. Ты бы поступил смело и правильно, если бы до конца оставался непреклонным в своем решении. Ты совершил плохой поступок, и я вынужден сообщить твоим родителям о случившемся. В следующий раз поступай по совести. Хорошо?» «Хорошо», — тяжело вздохнув, ответил Стас.

В этот же день директор школы сообщил родителям мальчика о том, что он натворил. И в наказание родители запретили сыну целый месяц гулять во дворе. Стас Муравьев надолго запомнил этот случай с яблоками. С тех пор мальчик не следовал за большинством в недобрых делах, и когда друзья побуждали его к такому, он твердо говорил им «нет».

ФРУКТОВЫЙ САЛАТ В АРБУЗЕ

ТЕБЕ ПОНАДОБЯТСЯ:

- 1 арбуз;
- 2 ст. л. меда;
- 2 киви;
- 2 банана;

- 200 г ягод по вкусу;
- 0,5 л лимонного сока;
- веточка мяты.

1. Подготовь емкость для салата. Попроси родителей помочь тебе разделить арбуз на две равные горизонтальные части. Из каждой аккуратно вырежи мякоть. Вторая корка арбуза нам не понадобится.
2. Мякоть очисти от семечек, нарежь небольшими кубиками и положи в небольшую миску.
3. Очисти бананы от шкурки, нарежь их кружочками и положи в миску к арбузу.
4. Очисти киви и нарежь его небольшими кубиками или колечками. Добавь к банану и арбузу.
5. Промой ягоды и, если нужно, удали листочки и косточки. Также добавь к остальным фруктам.
6. Теперь необходимо залить в арбуз лимонный сок не до краев. Если он небольшой, то может понадобится меньше сока.
7. Смешай лимонный сок с медом до получения однородной консистенции.
8. В миске с фруктами и ягодами аккуратно все перемешай, чтобы арбуз не стал слишком мягким.
9. Добавь все ингредиенты в «чашечку» из арбузной корки и аккуратно перемешай. Укрась листиками мяты. *Приятного аппетита!*

Полліанна Колош

Назар Балаклицький

Луїза Куц

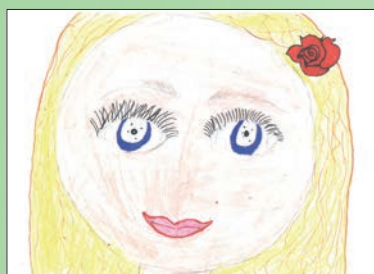
Зоряна Чайка

Діана Наймибудка

Ваня Карпенко

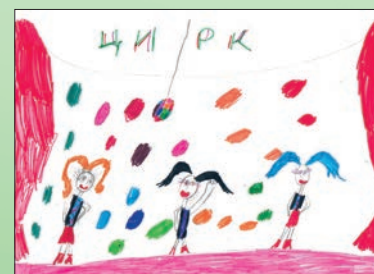
Анастасія Панченко

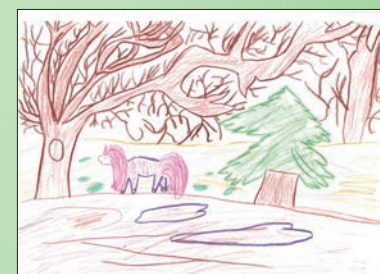
Мирослава Колош

Ліза Висоцька

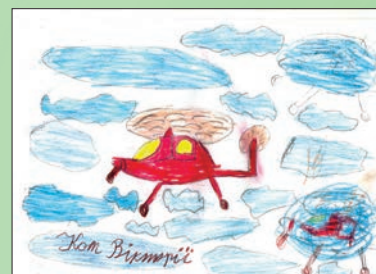
Яна Погоріла

Ліда Кот

Еріка Колош

Вікторія Кот

Вероніка Дусь

Богдан Козачков

Андрій Самар

НД 10:00

ПРОФІ TIME

з професором Філіпштейном

Норе.UA
телеканал Надія

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, **ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ** на зворотному боці кожного малюнка).

Маргарита Галагуцька

Павло Рішко

Юлія Вечірко

Роман Дусь

Жанна Астахова

Артем Іщенко

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805

Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.